

Rovforslaget gaaer nu tilbage til Lands-thinget.

Da Justitsministeren ved Møde i Lands-thinget var forhindret fra at være tilstede, forbigik man den næste Sag paa Dagsordenen og gik over til den under Nr. 3 opførte Sag, som var: Anden Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Lov om Sognebaands Løsning af 4de April 1855. (Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3193 ff.).

Til denne Behandling vare følgende Endrings- og Underendringsforslag stillede:

Af S. A. Hansen og Høgsbro:

Loven affattes saaledes:

§ 1.

De Medlemmer af Folketirken, der have løst Sognebaand ifølge Lov af 4de April 1855, skulle have Ret til Enhver for sit Vedkommende at lade forrette Barnebaab, Brudevielse og Rigtale i deres Sognetirke, samt Jordpaafastelse og Gravtale paa deres Sogns Kirkegaard ved den Præst, til hvem de have sluttet sig. Denne maa idetmindste 24 Timer forud ved skriftlig Henvendelse til Sognepræsten og dennes skriftlige Svar forviise sig om, at Kirken eller Kirkegaarden ei er i Brug til den for Forretningen fastsatte Tid, og har han derhos at varetage ved Bestemmelsen af Tiden, hvad der er foreskrevet i Anordningen af 29de Juli 1814 for Kjøbstæderne § 28 og i Anordningen af samme Datum for Landet § 21.

§ 2.

Naar nogle af de i § 1 omhandlede Medlemmer af Folketirken ønske, at deres Sjælesørger skal forrette Altergang for dem i Sognets Kirke, da have de herom gjennem samme at indgive en Begjæring til Stiftets Biskop. Fin-der denne, at det Ansøgte ikke bør bevilges, har han at indsende Begjæringen, ledsaget med sin Erklæring, til Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, som efter at have hørt Ansøgerne afgjør Sagen. Fin-der Biskoppen derimod, at det Ansøgte bør bevilges, da meddeler han den udenfogs Præst Tilladelse til at holde

Altergang et vist Antal Gange om Aaret i det fremmede Sogns Kirke for de Beboere af samme Sogn, der have sluttet sig til ham. Denne Tilladelse bør steds kun gives indtil videre, og bør af Biskoppen tilbagekaldes, naar han finder, at den misbruges. Sleer dette, kunne Vedkommende fordræ Sagen afgjort af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet.

Ønskes det af den udenfogs Præst, da kan Biskoppen tillige bestemme, paa hvad Tid den Altergang skal finde Sted, hvortil han meddeler Tilladelse, dog at han iagttager, hvad der er foreskrevet i Anordningen for Kjøbstæderne af 29de Juli 1814 § 28 og Anordningen for Landet af samme Datum § 21. I modsat Fald gaaes der med Hensyn til Fastsættelsen af Tiden frem i Overensstemmelse med, hvad i § 1 er fastsat.

§ 3.

De Kirkebetjente, hvem det paaligger at være tilstede og deeltage i Tjenestens Besørgelse, naar denne forrettes af Sognets Præst, skulle have den samme Forpligtelse, naar den udføres af en udenfogs Præst.

§ 4.

Ved Altergangen skal den udenfogs Præst selv medbringe Brød og Vin, hvorefter Sognets Kirkebetjent har at drage Omsorg for, at hvad der iøvrigt er fornødent til Føretagelsen af ovennævnte kirkelige Forretninger er tilstede og i Orden.

§ 5.

Naar et Medlem af en Sognemængde, der har løst Sognebaandet, lader en kirkelig Handling udføre i sin Sognetirke, da tilfalde Accidenterne den af Sognets Kirkebetjente eller Skolelærere, hvem de vilde være tilfaldne, dersom Tjenesten var bleven forrettet af Sognets Præst.

Paa samme Maade forholder sig Hvitids-offret i det Aar, hvort Vedkommende gaaer til Alters i Sognets Kirke, hvorefter det i modsat Fald har sit Forblivende ved Bestemmelsen i Lov af 4de April 1855 om Sognebaands Løsning § 6.